

Малко любовно писмо

Любима,

У мен има много неща,

Неща, които ще изрека,

У мен има много неща...

Откъде, любима, да почна?

У теб всичко е

тъй царствено...

Царствено.

Ти,

която

от нишките в думите ми

изплиташ пашкули копринени.

Ето ги моите песни...

ето ме мен -

това малко писмо

ни обгръща.

Когато разлистиш страниците му утре,

пламне ли факла,

запее ли ложе,

потъмнеят ли буквите от желание

и понечат ли да излетят запетаите,

не казвай:

„Заради този младеж

говорят ме

пътеки и ручей,

бадемите и лалетата...

Дори и мен

сподиря ме навсякъде светът,

щом тръгна...

Разказал, каквото разказал,
и няма вече и едничка звезда
без моя аромат по нея...

Утре хората ще ме срещат
в поезията му
с устни винени
и къси коси..."

Остави хората да говорят...

Нямало да бъдеш велика
без великата ми любов...

Та, що за свят ще бъде,
където няма ни двамата,
и няма ги твоите очи...

що за свят?